

INSPECTEUR DEVRIES

Mo en Noor 3

Uitgeverij Eenvoudig Communiceren

eenvoudigcommuniceren.nl | lezenvoordereen.be

Tekst: Virginie Gyselinck

Illustraties: Tamara Lodewijckx

Redactie en vormgeving: Eenvoudig Communiceren

© 2024 | Uitgeverij Eenvoudig Communiceren, Amsterdam
Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN 978 90 8696 762 9

Virginie Gyselinck

INSPECTEUR DE VRIES

Mo en Noor 3

Lezen op niveau A1

Marktstraat nummer 5

In een klein, wit huis ligt een man.

Hij is dood.

Hij ligt op zijn buik.

In een plas bloed.

Hij heeft een wond in zijn rug.

De politie-dokter neemt foto's.

Ze draagt een wit pak.

Ze zit op haar knieën.

Ze kijkt naar zijn rug.

De wond is diep en smal.

Dood door een mes.

Het mes ging door zijn hart.

De politie-agenten kijken naar

de grond. Ze kijken naar de tafel.

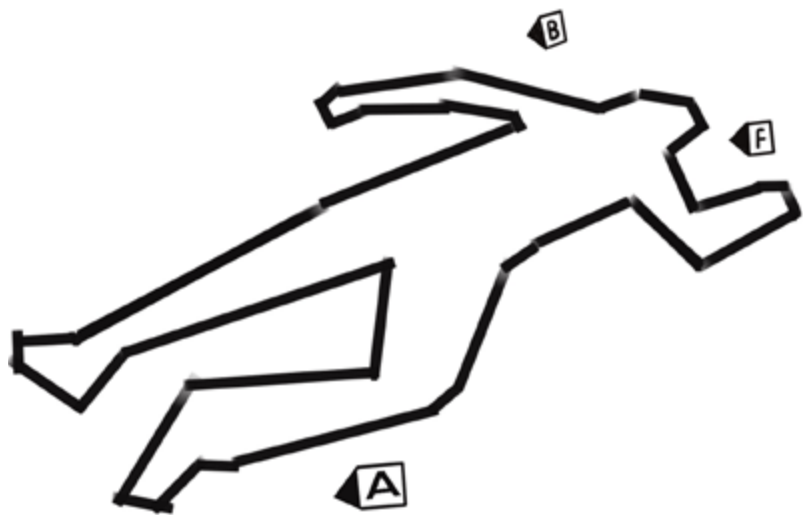
Ze zoeken het wapen.

Maar ze vinden niks.
Geen mes. Niets anders.

De dode man moet in een
zwarte zak. Een lijken-zak.
De rits gaat dicht.
Twee politie-agenten dragen
hem naar buiten.
De dode man is niet zo zwaar.

Er staat een meneer bij de deur.
Het is meneer De Vries.
Hij werkt ook bij de politie.
Hij kijkt en luistert.
Hij zegt niets.

Wie is de dode man?, denkt hij.
En wie heeft de man gedood?

Een dag later

Het is zondag.

Mo en Fahim zitten in het café.

Het is zomer en het is warm.

Er waait een lekker windje.

Een vogel fluit.

Ze zitten onder een parasol.

Heerlijk.

Mo en Fahim drinken thee.

Ata is ook in het café.

Hij is de buurman van Fahim.

Hij komt bij hen zitten.

Ata's telefoon gaat.

Het is zijn vader.

Ata staat op.

Hij gaat een beetje verder staan.

‘Nee’, zegt Ata. ‘Ik heb Issa niet gesproken.
Ik weet het niet.’

Ata komt terug naar de tafel.

Mo en Fahim praten.

‘Nederlands is moeilijk’, zegt Fahim.

‘Ik moet nog veel leren. Ik drink koffie,
ik heb koffie gedronken.’

‘Ja’, zegt Mo. ‘En: ik schrijf een brief,
ik heb een brief geschreven.’

Pfff moeilijk ...’

‘Hoe gaat het met Noor?’, vraagt Ata aan Mo.

‘Het gaat goed. We zijn verliefd’, lacht Mo.

‘Ze is een super vrouw. Ik ben gelukkig.’

Mo gaat naar huis.

Noor is zwanger.

Hij moet haar helpen.

'Ik ga met je mee', zegt Fahim.
'Ik heb Noor lang niet gezien.
Ik wil haar gedag zeggen.'

Maar Ata gaat niet mee.
Hij is stil.
En hij kijkt niet blij.

Nieuws op tv

De mannen zitten in de woonkamer
bij Mo en Noor.
Ze praten over politiek.
Ze spreken luid.

‘Sst’, zegt Noor. ‘Er is nieuws over
een dode man.’

Noor zet de tv luider.
‘Deze man is vermoord. De dader
is weg’, zegt de stem op de tv.
‘Heeft u iets gezien? Weet u iets
over deze man? Bel de politie.’

Ze zien een foto op tv.
Het is de foto van de dode man.
Hij is dun en heeft een baard.

‘Maar dat is Issa!’, roept Fahim.
‘Hij is de broer van mijn buurman
Ata. Wat is er gebeurd?’
‘Geen idee’, antwoordt Mo.

Fahim wil snel naar huis.
Hij voelt zich slecht.
Zijn buik doet pijn.
Zijn gezicht is grijs.

‘Ik ga bellen met de politie’, zegt
Fahim. ‘Ik ga ze vertellen over Issa.’

Naar het politie-bureau

Fahim belt.

Hij moet naar het politie-bureau komen.

Hij heeft een afspraak met meneer De Vries.

Meneer De Vries is inspecteur bij de politie. Hij zoekt uit wie Issa heeft gedood.

De Vries is een beetje oud.

Hij is verlegen.

Zijn stem is zacht.

Hij spreekt niet veel.

Hij draagt een hoed.

Die is bruin.

Zijn pak is ook bruin.

‘Jij had informatie over de dode man?’
vraagt De Vries.

Hij pakt een boekje en een pen.

‘Ja’, zegt Fahim. ‘Ik ken de dode man.

Hij is de broer van mijn buurman.

Zijn naam is Issa Fardi.

Hij woont in de Marktstraat.

Issa was niet populair.’

De Vries schrijft alles op.

‘Niet populair?’, vraagt hij.

‘Nee’, antwoordt Fahim. ‘Hij was
altijd alleen. Hij sprak niet veel.

En hij lachte nooit.’

‘Heeft hij hier familie?

Behalve zijn broer?’

‘Ja, zijn vader en moeder.’
De Vries kijkt naar zijn papier.
Hij vraagt: ‘Had Issa vijanden?’

‘Dat weet ik niet’, antwoordt Fahim.
‘Ik denk het niet.’
Hij was niet blij.
Maar het was een gewone man.’

Fahim mag naar huis.
De Vries weet genoeg.

Iemand klopt op de deur.
Er staat een politie-agent.

Overeenkomst

'We hebben iets gevonden', zegt de agent. 'In het huis.'
De agent geeft De Vries een zakje.

In het zakje zit een papier.
De Vries leest het papier.

Mo Ameri? Wie is dat?, denkt
De Vries.
Hij belt Fahim.

‘Ken jij Mo Ameri?’, vraagt hij.
‘Ja’, antwoordt Fahim, ‘dat is
mijn vriend.’

‘Kende Issa Mo?’, vraagt De Vries.
‘Ik denk het wel. Maar waarom
vraagt u dat?’, vraagt Fahim.
‘Dat kan ik niet zeggen.
Dat is geheim’, zegt De Vries.

Fahim geeft het adres van Mo.

Naar Mo

De Vries rijdt in zijn kleine auto.

Hij gaat naar Mo.

Hij stapt uit.

Hij belt aan.

Noor doet open.

Politie? Waarom?, denkt ze.

‘Kom binnen’, zegt ze. ‘Wilt u koffie?’

‘Nee, dank u’, zegt De Vries kort.

De Vries loopt naar de woonkamer.

Hij gaat zitten op de stoel

tegenover Mo.

Mo's gezicht is wit.

‘Mevrouw, kunt u ons alleen laten?’
vraagt De Vries.
Hij wil met Mo praten.

Mo vertelt over het geld.
Zijn moeder was dood.
Hij had geld nodig voor de begrafenis.
Maar hij had geen geld.
Toen heeft Issa hem geld geleend.
3000 euro.

Mo is nerveus.
Zijn handen trillen.
De Vries vertrouwt het niet.
Dat weet Mo.

‘Waar was je vrijdagavond om
20:00 uur?’, vraagt De Vries.
‘In het park. Ik sport elke avond’,
zegt Mo.

‘Was uw vrouw mee?’

‘Nee, die was thuis.

Ik was alleen.’

Mo zweet.

Hij maakt een slechte indruk.

Dat weet hij.

Noor staat in de keuken.

Ze kijkt naar Mo.

Mo, heb je geld geleend?

Dat wist ik niet.

Waarom heb je niets gezegd?,

vraagt ze met haar ogen.

Mo moet mee naar het bureau.

Hij krijgt hand-boeien om.

Noor huilt.

Mo kan het niet gedaan hebben.

Mo is geen moordenaar, denkt ze.

Hoopt ze.

